

Debriefing of debriefen

Mariëlle den Hengst, lector Intelligence & Hans Broere, deelproject-leider Briefen en Debriefen (van het project Beter Informatiegestuurd Werken).

De Nationale politie heeft het houden van een briefing en een debriefing als resultaat benoemd om beter informatiegestuurd te werken. Volgens het ontwerpplan is debriefing het moment om informatie en acties terug te koppelen, verantwoording af te leggen en te leren. Hoewel het niet expliciet staat beschreven, lijkt het of iedereen hier leest het plenaire moment voor terugkoppeling, verantwoording en leren. En dan is de conclusie van velen¹ en ook van de IV&J² uiteraard dat debriefing in zeer beperkte mate plaatsvindt. Niet zozeer omdat men het nut er niet van inziet, maar omdat het in de diensten met verschillende modaliteiten, grote reisafstanden en hoge werkdruk lastig te organiseren is.

Terugkoppeling, verantwoording en leren zijn belangrijk voor een organisatie die met professionals in de frontlinie informatiegestuurd wil werken. De term debriefen is hiervoor een verzamelterm die aangeeft dat er na een actie, een dienst en werkzaamheden kort wordt teruggemeld. Op basis hiervan kan de organisatie de voortgang op bepaalde onderwerpen bewaken en bijsturen, wordt de informatiepositie van de organisatie groter en leren medewerkers én organisatie van de opgedane ervaringen. Dat zijn doelen waar een professionele organisatie niet op tegen kan zijn en waar niemand binnen de politieorganisatie ook op tegen lijkt te zijn. De plenaire debriefing is een middel om het doel van debriefen, namelijk terugkoppelen, verantwoorden en leren, te realiseren. Het lijkt echter alsof de plenaire debriefing niet als middel wordt gezien bij de Nationale politie, maar als doel op zich. Een terechte vraag zou volgens ons moeten zijn of een plenair moment voor debriefen altijd een effectief en efficiënt middel is om terug te koppelen, te verantwoorden en te leren, of dat ook andere middelen gebruikt kunnen worden om dit te realiseren. Debriefen zou niet alleen als plenair moment gezien moeten worden, maar als proces dat op verschillende manieren en momenten plaats kan vinden.

Wanneer debriefen het terugkoppelen, verantwoorden en leren is, dan is het vastleggen van bevindingen in de systemen van de politie een vorm van debriefen. Dan is ook het gesprek dat de agent met de operationeel leidinggevende heeft over hoe het is gegaan wanneer hij met een arrestant het bureau binnenkomt een vorm van debriefen. Dan is de vraag van de operationeel leidinggevende naar wat je gedaan hebt op een dag een vorm van debriefen. Het invullen van een overdrachtsformulier door de operationeel

leidinggevende is een vorm van debriefen. En dan is zelfs het tijdens de briefing kort terugkijken naar een groot incident in de voorgaande dienst een moment van debriefen. Maar ook het als team met elkaar napraten over een ingrijpende gebeurtenis hoort dan bij debriefen. Wanneer we leren en kennisoverdragen ook breder bekijken is zelfs een deel van het werkoverleg een vorm van debriefen. En als je op deze manier naar debriefen kijkt, dan zal er een andere conclusie zijn op de vraag in hoeverre debriefen plaatsvindt bij de Nationale politie. Dan wordt er niet 'zeer beperkt' gedebrieft, maar zijn er veel verschillende momenten en instrumenten herkenbaar waarop gedebrieft wordt. Daarmee willen we niet zeggen dat het bij de Nationale politie wel goed zit met debriefen, maar willen we wel aangeven dat er ook vanuit een andere invalshoek naar debriefen bij de Nationale politie gekeken moet worden om dan opnieuw de resultaten vast te stellen die de Nationale politie rond debriefen wil behalen. Vast blijven houden aan een plenair moment leidt volgens ons tot een teleurstelling en een gemiste kans om beter informatiegestuurd werken te realiseren. <<

1) Hierin zit een brede vertegenwoordiging van de CIE-en van politie, BOD-en, Rijksrecherche en Koninklijke Marechaussee.
2) Het onderzoek werd in opdracht van de Board Opsporing van de Raad van Korps-

chefs (RKC) uitgevoerd door onderzoekers van de Politieacademie vanuit het Lectoraat Criminaliteitsbeheersing & Recherchekunde en de School voor Recherche (teams bijzondere opsporing en intelligence). Dataverzame-

ling vond plaats door middel van literatuurstudie, gestructureerde vragenlijsten en interviews. Dit artikel is gebaseerd op het genoemde onderzoeksrapport. Het rapport zelf heeft de status vertrouwelijk en kan niet worden ingezien.